

1846-03-09

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

J.Th. Lundbye

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

originalbrevet er
mappe 34, 39A
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 9

Kjøbenhavn, d. 9de Marts 1846

Kjære Lundbye !

Jeg skal hilse Dig fra Prof: Møller, jeg var idag hos ham for anden Gang at see Dit Maleri, og sige Dig at han synes meget godt om det, i Fredags var jeg hos Høyens der var Alle, som havde seet det, enige i at det var et godt Maleri, jeg troer det var Høyen som sagde : at det var dog engang et friskt Vindpust fra Italien, man roste Oxerne meget og navnlig den som bider lidt Græs af. Den er sikkerlig ogsaa den bedste, Gud hvor de Horn fryder mig, og det er dog ikke saa stort Hæxeri som Bevægelsen af hele Hovedet, jeg kan ordentlig høre at Græsset bliver rusket af, Høyen roste meget Anordningen navnlig af Belysningen, og sagde at det var et nydeligt Partie med Hytten, men han lastede Tegningen i Hesten, det er ogsaa nogle løierlige tynde Baglaar, i Førstningen troede jeg i min Troskyldighed, at det var fordi at det var en italiensk Hest, men nu synes jeg ogsaa at det umulig kan være rigtig . Det hele Maleri gjorde et ganske besynderligt Indtryk paa mig, det var baade Dig og ikke Dig, jeg kjendte Penselen og Farverne igjen, i Luften, i den gamle Kone, i hvert Græsstraae, og dog var det hele mig saa ganske fremmed, det var heller ikke som jeg var vant til at se Italien blive malt, mest forunderlig var mig dog de italienske Ryttere, at de ikke vare klodsede ærlige jydskke Bønder med lange blaa Frakker røde Veste og store Træsko, som dem Bøger vrirle af, kunde jeg ikke rigtig faae i mit Hoved, jeg sagde : at jeg gjenkjendte Dine Farver, det maa dog ikke forstaaes saaledes, som naar jeg sagde det samme om Gurlits Malerier, men med min bedste Vilie kan jeg ikke hitte Kloven Du gjør Dig saatyk af, de er alle meget let og net gjorte men jeg har ikke

133111 133111 133111
8-11 133111

kunnet finde nogen med saadant et rask fedt Penselstrøg , som
jeg bilder mig ind er hvad Du mener, nu nok herom, jeg kunde el-
lers nok vævet lidt mere, men nu kjender Du vel vor Mening.
Jeg er ellers i et Perle Humeur, for Du maa vide, jeg har ligget
i 6 Uger paa Hospitalet, paa Lb. L. L. Du kjender jo nok, og er
nylig sluppet ud og er i den Anledning som Fuglen i Luften, rask,
munter og glad, og jeg haaber for en Tid kureret for Piberi, det
er ogsaa noget Ækelt noget, og hvad i al Verden har man saa vel
at græmme sig over, uden sin egen tossede Forfængelighed, deri
er det dog det hele stikker naar man blot vil være det bekjendt
for sig selv. Jeg havde en Art, meget mild Skarlagensfeber, men
maatte sidde i Arrest for ikke at faae Vattersot, jeg fik under-
malt Maleriet til Baronen derinde, saa er det dog gjort, og mit
store Maleri blev i den Tid til et prægtigt gammelt Anlæg som
det nu er en Fornøjelse at male op paa, men hvorledes det skal
blive færdigt til Udstillingen begriber jeg neppe, men alt kan
jo ikke gaa efter Ønske, men jeg haaber Enden bliver god, og naar
den er god er jo Alting godt, naar blot Maleriet bliver godt.
Jeg forærede Olympia til hendes Fødselsdag, Andersens Eventyr,
indbunden med et hvidt Blad foran hver Fortælling, derpaa har
jeg nu, medens jeg var paa Hospitalet, tegnet til nogle af dem
jeg syntes jeg bedst kunde komme afsted med, og saa har jeg
sagt at Resten tegnede Du nok, naar Du kom hjem. Hvor mon
Du vel forresten er henne i dette Øieblik, for i Rom er Du vel
ikke længer, jeg vilde helst troe Du var nede at see paa Vesuv,
for det skulle dog vel aldrig falde Dig ind ikke at vilde see
det fordi det ikke er Hekla, eller fordi Alverden vel sagtens
i denne Tid reiser derned.

d. 10de Det er dog en Slags Revolution, Polen er jo ogsaa i
denne Tid ordentlig i Oprør, og saagar herhjemme er der et Op-
rør igjøre, det vil sige Kunstnerne have halvveis isinde at
erklære Konstforeningen at de ikke længere vil lade sig bal-

lottere paa, men det bliver vel ikke til noget af Mangel paa
 Enighed, Liebert er nok Agitator, Sonne vil nok skrive under,
 men Monies og Schleisner tør ikke, sikken Generalforsamling for
 nylig i Konstf: værre Vaas har jeg endnu aldrig hørt, selv siger
 og gjør jeg ingenting, jeg gider ikke og kunne sagtens ikke
 heller, og bryder mig egentlig heller ikke meget derom, endskjøndt
 det jo er kjedeligt og slemt nok, jeg mener, at det bedste og ene-
 ste Middel er at gjøre hvad man kan for at blive en dygtig Konst-
 ner, heller ikke vil jeg bryde mig det mindst om, at en An-
 den maaske undertiden faar mere Roes og flere Penge for et slet-
 tere Maleri, jeg har bygget mange Luftcasteller, men de vare kun
 Dunster og bleve til Vind, nu vil jeg holde mig til det Reelle
 - siden vi taler om det Reelle, jeg skal nok see til at sælge
 Dine Stude til den høiest mulige Pris, vil Du have Actier for Pen-
 gene, Casino Actier f: Ex: Du kan aldrig troe, hvor Folk holde
 af Actier, naar Du kommer hjem vil Du vel finde Kjøbenhavn halv-
 veis bygget om paa Actier, her skal være, Casino, pariser Hold,
 pariser Caffehus etc: men det smukkeste bliver dog, Peder-madsens
 Gang, som Flinck vil gjøre om til Byens smukkeste Gade, med Glas-
 tag over, alle Actier ere tegnede, Hagemann har gjort Tegningen
 (i Tivolis Stiil). Høyen læser over Hollænderne, Rembrandt etc:
 jeg er færdig at blive forrykt af Henrykkelse, jeg sværmer i Aar
 for Rembrandt som forleden for Titian, og jeg kunne næsten ønske
 at være skabt som en Hollænder, men det er sandt, Grækerne er
 gode for sig, Italienerne for sig, Hollænderne for sig, nu kunne
 vi vel ogsaa være gode for os, Enhver kan jo være god for sig,
 siger Ordsproget, men god maa man jo rigtignok være, ^(svare) men det er det
 D. 14de. Din Broder Honoratus var saa god at sende mig dette
 Stykke Papir for at fylde det, hvilket nu næsten er fuldført
 jeg ved heller ikke i dette Øieblik andet at meddele Dig end
 at alle Mennesker beder mig hilse Dig, navnlig Købke, han bad

mig sige Dig at Dit Maleri havde glædet ham særdeles meget.
Da jeg modtog Dit Brev et par Dage efter at jeg var kommet paa
Hospitalet, kunde jeg ikke gaae til Din Broder, hvorledes
derfor dette kan træffe Dig veed jeg ikke. - Lev nu vel, og hils
alle gode Venner

fra Din hengivne Ven

P. C. Skovgaard .